

NAPREJ

Glasiilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.Uredništvo in upravnništvo: Celje,
Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje.Nasloj: ...jska knjižica 3.
Prijateljska knjižica 9.

Starost: ... v Ljubljani, ...

Oglašiti: prostor 1×65 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer
se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.
Reklamacije za list so poštne proste.

Osebni napadi.

O osebnosti in osebnih napadih bomo nehoté še dolgo morali govoriti, da se bomo razumeli. Kajti res je, da so vsakršni osebni napadi velika ovira za složnost proletariata in da se jih bomo morali torej zelo varovati, če hočemo postati složni in močni, res je pa tudi, da ne bomo nikdar složni, dokler bodo med nami razne osebe, ki se ne marajo držati programa in pravilnika, ampak hočejo delati vsak dan drugače, kakor jim bolj kaže. Če skačejo vodilne osebe zdaj na levo, zdaj na desno ne bo proletariata videl resne smeri, ne bo imel upanja v svojo zmago, se torej ne bo udeleževal ne političnega, ne kulturnega, ne strokovnega gibanja, torej tudi ne bo složen niti močan.

To je jasno. Da bo pa še jasnejše, bomo to pojasnili na zgledu.

Mariborski železničar Nahtigal je znan kot zelo radikalen govornik. Beseda »radikalen« prihaja iz latinske besede, ki pomeni korenino. Radikalci se imenujejo tako zato, ker pravijo, da hočejo vse zlo kar s korenino iztrebiti. Poizkusimo kako je trobil Nahtigal!

Kmalu po prevratu so začeli demokrati s nubit socialiste, naj bi vsopili v vlado. Tone Kristan je bil takoj pripravljen iti v ministrstvo, toda proletariata ni bil tega mnenja, saj je v bivši Avstriji mnogokrat slišal, kako da je škodljivo, če sodeluje socialistična stranka z meščanskimi strankami, ker mora z njimi delati kompromise in popuščati od svojega programa. Socialisti naj gredo v vlado, kadar imajo dovolj moči, da sami vladajo, ne pa kot repek kapitalističnih strank.

Na Slovenskem pa je bilo takrat mnogo tudi takih proletarcev, ki se za

socialistično znanost niso nič zanimali, ampak so v vsem verjeli Tonetu Kristanu, češ, ta je zato postavljen, ta bo že vedel, kaj je prav. Imeli so ga za boga in »kar bog stori, vse prav stori«.

Kristan pa se tudi ni hotel kar tako sam odžagati, brez sklepa ni hotel iti v ministrstvo. Zato je bila sklicana strankina konferenca, ki naj odloči, da ali ne. Na tej konferenci seveda se ni moglo sklepati kar tako za vstop v vlado, tak predlog bi bil gotovo pokopan, ampak se je prebrisan predlagalo, naj imajo socialistični člani takratnega narodnega predstavništva »prosto roko«, to se pravi, naj naredo tako, kakor za prav spoznajo. In ta predlog je bil sprejet s pičlo večino, ker ga je silajno zagovarjal »radikalni« Nahtigal! Med socialisti so veljali za radikalne seveda tisti, ki so bili proti ministerializmu, ker ne marajo kompromisov — radikalni Nahtigal je pa mislil, da je treba »radikalno« popraviti tisto, kar ga je prav takrat najbolj peklo: slovenski šovinisti so takrat v Mariboru nosili visoke grebene in so dajali ne le Nemcem, ampak posebno socialistom čutiti svojo »zmago«. Kogarkoli so smatrali za »premalo« slovenskega, so mu nagajali, in radikalni Nahtigal je na tisti konferenci govoril za vstop v vlado, »da bomo imeli več moči in ugleda, saj zdaj se moraš takemu šovinizmu kar s poti umakniti, če ne, te suno; še življenja nisi varen«.

Tako je Nahtigal zaradi par nacionalističnih fantičev kršil svoj program. Pa to bi ne bilo največje hudo. Kajti, če bi ostal proletariata složen, ko je vstopil Kristan v vlado, bi se bil vsaj tisti kompromisarski program lahko izvršil in marsikako korist bi imel proletariata od tistih »drobtinic«. Toda proletariata ne more biti složen, če so eni za ministeri-

alizem, drugi pa proti, če se pripravajo o tem in če vlečejo vsak na svojo stran; posebno če je povsod vse polno državnih hujšakcev, ki znajo take razpore še bolj podpihovati. Mnogi so socialistično stranko zapustili zaradi ministerializma, vedno jih je bilo več in začeli so se imenovati komuniste. Nahtigal je vse to videl in ker je hotel ostati pri proletarcih priljubljen, zato je hitro zopet izpremenil svoj program in začel kričati in grmeti — proti ministerializmu. Izmed vseh kričačev je bil on najradikalnejši. Če bi delavstvo o teh njegovih radikalnih izpremembah vedelo, bi ga ne bilo nikdar več hotelo poslušati. Toda samo nekaj jih je bilo, ki so o tem vedeli, večina ni slutila ničesar, ker časopisi o tem niso pisali ničesar. Pisati resnico takrat ni bilo v modi, zato je ostal Nahtigal še nadalje vodja mariborskih železničarjev.

Kot tak je pa prav pridno pomagal mariborski policiji izganjati neljube socialistične železničarje. Lansko pomlad je prišlo na dan, da je svoje tovariše denunciral, češ, da so nemškega mišljenja, in jih na ta način pomagal spravljati čez mejo. Tako je radikalno pomagal slovenskim šovinistom, tistim, zaradi katerih je prej radikalno zahteval, naj gre T. K. v vlado, da bomo imeli pred njimi mir.

Lansko spomlad je prišlo to na dan. Nahtigal je zgubil ves ugled, so rekli. Toda v mariborskih socialističnih časopisih ni bilo o tem ničesar, pač pa smo žalostno opazili, da nekateri voditelji še vedno računajo z Nahtigalom in njegovo radikalnostjo. Zapisniki so bili napisani o tem, toda v javnost niso prišli, ostali so tepo v predalu. Menda zato, »ker se o osebnosti ne sme pisati, da ne izgubi socializem ugleda«, ali pa zato, ker ima Nahtigal dobro namazan jezik in se

ga je treba torej bati, da ne shujška množice... Videli smo ga celo skupno z drugimi soc. voditelji nastopati na shodih, kjer je znal prav tako radikalno nastopati proti narodnim socialistom, kakor proti klerikalcem — čeprav je bil klerikalni komunist in urednik »Straže« Gmajner njegov prijatelj prav tako kakor narodno socialistični šovinisti od policije. Takega človeka so trpeli med seboj in celo v javnosti sodeloval z njim vse dotlej, dokler so mislili, da pojde tudi pri volitvah z njimi. V časopisih so ga napadli šele takrat, ko je prenesel svojo »radikalnost« tja, kamor je že davno spadala: k radikalcem namreč.

K tem radikalcem seveda Nahtigal ni mogel za seboj potegniti delavstva, tako neumno naše ljudstvo ni! Toda to pa ljudstvu tudi ni bilo posebno všeč, da so mariborski voditelji šele zdaj objavili stare Nahtigalove grehe. Mislijo si je pravilno, da bi jim bil Nahtigal še zmeraj dovolj dober, če bi šel z njimi. Zato delavci niso verjeli ne temu ne onim in iskali so si druge stranke, seveda največjo, klerikalce...

Kako drugače bi bilo, če bi bil Nahtigal pravočasno razkrinkan! Delavstvo ne bi govorilo, da je socializem kriv, vedelo bi, kaj da je Nahtigal zakrivil in obsojalo bi njega kot osebo. Potem bi niti k radikalom ne mogel več iti, vsaj izplačalo bi se mu ne, ker bi mu radikalni nič ne dali za »njegove mase«, ki jih ne bi bilo. O socialistih bi pa delavstvo potem vedelo, da se znajo otresti takih izdajalcev in še tesneje bi se oklenilo socializma, ne pa, da bi »zaradi osebnosti« bilo disgustirano.

Vselej je treba resnico povedati, posebno pa še o voditeljih. Take vrste »osebnosti« in »osebne napade« je treba strogo ločiti od tistih, zaradi katerih

MILENIN:

Tone Seliškar: Trbovlje (Dalle.)

Še dve pesmi bi rad omenil, predno zaprem Seliškarjevo zbirko in jo položim po nasvetu slovenske kritike med zaprašene sestrice iz napol pozabljenih preteklosti... »Vsečlovečanska ljubezen« je ogledalo pesnikovega svetovnega naziranja. On ni socialist ali komunist v običajnem pomenu besede, on ne nosi tega modernega grba, da se predstavi ljudem in pove, koliko tehta in kaj velja v javnem življenju, ali da se ravna po srednjeveškem geslu: zob za zob. Ko se ozira širom sveta in vidi nepregledne množice docela enakih bitij, ki se pripravajo, preganjajo in more kakor čreda divjih zveri, ki z lastnimi rokami izpodkopavajo svoje blagostanje in drve v prepad, ko išče njegova globoko čuteča duša izhoda iz te strašne soteske, ki stiska človeštvo in ovira njegov razvoj, se pesniku zdi, da po tej poti ne bomo prišli do boljše bodočnosti. Sila rodi samo odpor, zatiranje sovraštvo in željo po osveti, kri vpije po krvi. Nesrečno

človeštvo vali Sisifovo skalo svojega obstanka že sto in sto let in ker stoji do kolen v krvi in je prepojeno z medsebojnim sovraštvom, je skala vedno težja in prav v zadnjem desetletju je zdrsnila nazaj in mu grozi, da ga popolnoma zadavi. Narodi brusijo meč, da odsekajo glavo narodu, posamezni sloji so si skočili v lase in trgajo drug drugemu iz ust vsem enako potreben košček kruha, intelektualno ali fizično močnejši je sedel na pleča slabjšega in ga goni kakor gospodar tovorno živinče. Cilj opravičuje sredstvo. S tem geslom smo prišli tako daleč, da se klanjamo in spoštujemo samo one, ki imajo polne žepce denarja, čeprav so ga pridobili z lažjo, goljufijo in izkoriščanjem, da prepevamo slavo samo onim, ki nosijo zunanje znake svoje moči, človeka kot razumno in čuteče bitje pa smo docela pozabili. Bodi plemenit in iztrgaj iz srca vse, kar je živalskega, pa ti obrnejo hrbet in poginil boš kakor stekel pes v cestnem jarku. Obilne plodove te podivjanosti žanjemo že sedaj in če človeštvo ne spremeni kmalu svoje današnje kulture jekla, zlata in smodnika v kulturo

ljubezni, miru in pozitivnega dela, bo nastal iz zemlje rimski amfiteater, kjer bodo zveri ploskale zverem, ko bodo trgale še zadnje ostanke človeškega rodu. Pesnik vidi iz sedanjega položaja samo en izhod. Vsečlovečanska ljubezen, ljubezen naroda do naroda, razreda do razreda, intelektualno najbolj razvitega do najzadnje kreature, to je vodilna nit, ki se je moramo oprijeti, če hočemo najti pot iz temnega podzemlja, kamor smo zašli v svojem pretiranem egoizmu. Zato pa je potreben nov Krist, novi apostoli miru in ljubezni človeka do človeka; treba je prekovati topove in strojnice v poljedelske stroje, sneti z oklopnic jekleno mrežo in razdeliti vojna brodovja med vse narode, kajti trgovina in promet z zunanjim svetom je vsem enako potreben. Potreben je duševni prepoved vsega človeštva, kajti sedanja kultura je podobna loncu kaše, ki jo je skuhalo mati obilni družini. Oče je vtaknil vanjo žlico, pomešal, pokusil, prikimal z glavo in dal žlico prvemu sinu. Ta je zopet pomešal, pokusil in dal žlico svojemu bratu. Tako je šla žlica okrog mize. Vsi so mešali, vsi

pokušali in kimali z glavami, nihče pa se ni spomnil, da je kaša nezabeljena in neslana. Samo najmlajši brat je to opazil, pa so takoj planili nanj drugi, zamašili mu usta in dejali, da je prekucuh, revolucionar in utopist, da je kaša docela dobra, da so iz iste skleda in isto jed uživali tudi pradedi tja do devetindevetdesetega kolena in da ni nihče godrnjal. In ker je večina trdila tako, je oče sklenil, da se najmlajšemu sinu meša in je to povedal tudi drugim.

Tako je tudi z našo kulturo. Neslana je, ker je pretvorila človeka v stroj, ker je razdelila človeštvo na narode, razrede, stanove, verske družbe in politične stranke, ki imajo edini namen, sejati sovraštvo in prelivali kri. Kako je mogoče, da človek sovraži človeka samo zato, ker izraža svoje misli v drugačnem jeziku, ker veruje v svoje božanstvo, ker nima blestečih nohtov in mehkih rok, to je zdravemu človeškemu razumu zagonetka. In vendar je tako. Sodobnega človeka si je sploh težko misliti brez sovraštva. Menda bi ga zadel mrtvoud, če bi ne poznal več tega ostudnega čustva. Toda nekoč bo zemlja sita

ne smemo niti izgubljati časa, kaj se odstopiti od načel in programov! Take osebnosti so n. pr. če kdo nasprotuje socializmu zaradi Toneta, Mihe, ali Jožeta, ali pa če zaradi Petra ali Pavla »ne mara biti zraven«, ali pa če o socializmu ne ve drugega, nego kako dober govornik je ta in kako slab oni itd. Takim in enakim je treba povedati, naj se vrnejo — k stvari!

Politične vesti.

* **Vlada počiva.** Ker bi bilo lahko hujše, bodimo ji hvaležni.

* **Protikomunistično akcijo** nadaljujejo vladni organi čisto nemoteno, kakor bi se ničesar ne učili v teh petih letih. V Zagrebu so aretirali v sredo dijaka Ljubomira Živkoviča in ga za 10 let izgnali. V »Borbinem« uredništvu so izvršili hišno preiskavo.

* **S komitaši** imajo na Bolgarskem križ. Že več dni se vršijo med njimi pa seljaškimi četami krvavi boji.

* **Francozi** so svoj odgovor izročili Nemcem v soboto. Pravi, da naj ostanejo določbe glede reparacijskih plačil neizpremenjene, Poruhrje zasedeno, dokler se ta izplačila ne izvršijo in naj Nemci prenehajo s pasivno rezistenco. Pri tem se Poincaré še norca dela, češ, da noče jemati Nemcem pogum za nadaljevanje pogajanj.

* **Lozanska konferenca** gre seveda prav tako šepavo kakor vse dosedanje kapitalistične konference. S Turčijo so si zavezniki tako prijazni, da so morali v soboto konferenco odgoditi za nedoločen čas, dokler se zopet ne pomirijo v balzamičnih lozanskih zrakah.

* **Cerkvena skupščina v Rusiji** je spoznala patriarha Tihona krivega veleizdaje in ga skoro z vsemi glasovi izključila iz cerkve ter patriarhat sploh ukinila.

Dnevne vesti.

V zadnjem času sprejemamo nazaj »Naprejeve« številke, ki se nam zdijo po načinu, kako se vračajo, sumljive. Sodrugi vedo, da imamo brezobzirnih nasprotnikov vse polno na levo in desno, ki se ne ustrašijo nobenega sredstva, samo da uničijo naš list. Kdor kake številke ne dobi, naj jo takoj izreklamira, da natančno ugotovimo krivce.

+ **Železniške nesreče** so prešle na dnevni red našega javnega življenja. Na bosanski progi Dobrolin—Drvar, lasti Steinbeissovega podjetja, sta skočila te dni iz tira dva voza, kar je imelo za posledico enega mrtveca in kakih dvajset ranjencev.

krvi, ljudem se bodo odprle oči in spoznali bodo, da so zgrešili pravo pot. Ta veliki trenutek je morda še daleč, morda pa je že na pragu, kdo ve? Milijone življenj se žrtvuje za idejo vsečlovečanske ljubezni, potoki človeške krvi se prelivajo za vstajenje človeštva, vstajajo apostoli, ki oznanjajo novo življenje, padajo onemogli trpini pod težo gigantske borbe, bije se boj med starim in novim svetovnim naziranjem, nekateri obupujejo, drugi verujejo, tretji so prekleli vse in prepuščajo razvoj dogodkov slučaju in času, četrti se upirajo s svojimi plesnivimi možgani vsemu novemu, na zemlji vre in kipi, v ozračju vejejo čudni vetrovi, na obzorju se kopičijo črni oblaki, plahe ptice oznanjajo nevihto. Teško je najti pravo pot iz tega labirinta, še težje je povedati, kdaj se bo zgodilo. Toda zgodilo se bo, ker je tako zapisano v stalnih, za vse čase, kraje in ljudi veljavnih zakonih razvoja stvarstva, ki ne pozna nobenega zastoja. Dalje prih.

Ljubljana.

Mestna mesnica. Občinstvo se opozarja, da prične mestna aprovizacija s prodajo govejega mesa v torek, 3. maja na prosti stojnici, Vodnikov trg. Meso bo dobre kvalitete in bistveno cenejše nego pri drugih mesarjih. Namen tega podjetja je spraviti cene mesa na realno podlago in Ljubljani zagurati v vsakem slučaju zadostno množino mesa. S to konkurenco noče aprovizacija uničevati pošteno mesarsko obrt, pač pa iztrebiti in onemogočiti nerealnost. Obrat mestne mesnice se bo pričel v manjšem obsegu in se bo stopnjena po potrebi in izpopolnjenju aparata povečal. Občinstvo se naproša, da v lastnem interesu podpira podjetje in vse nedostatke javi na mestno tržno nadzorstvo.

Delavci! Kupujte čevlje samo z znamko »Peko« domačih tovarov **Peter Kozina & Co., Tržič**, ki so najboljši in najcenejši. Glavna zaloga na drobno in debelo **Ljubljana, Breg 20.**

Prepoved izvoza za vse vrste semen se ukine, kakor je sklenil gospodarsko - finančni komite ministrov. Za oves se bo plačevala carina 1000 Din za met. stot. Na suho deteljo, semena repe za živino ni označena nikakva carina. To bo letos še kaj lakote pri nas!

Pakete za vse kraje evropske in azijske Rusije, za katere je določena posebna tarifa, bodo od 15. maja dalje sprejemale vse naše pošte.

Pot mimo globokega brezdnja je nevarna, vendar se je ne ustraši pogumen popotnik. — Proletarec, bodi ta tvoj vzor!

Kdor te biča z resnico in dejstvi, tega se oprimi!

Širite proletarski tisk!

Iz stranke.

Odbor krajevne politične organizacije SSJ v Celju ima sejo danes v torek ob 7. zvečer pri Svetelu v Gaberjih. Seja važna!

Vsem krajevnim organizacijam SSJ in KDZ brežiškega okrožja! Članski sestanki se bodo vršili te dni. Poročal bo s. Martin Umek po tem vrstnem redu: Dne 10. maja ob 7. zjutraj v Pišecah v dvorani g. Kostevca, ob 10. v Brežicah pri g. Grubašku, ob 5. popoldne v Globokem pri s. Umeku. Dne 13. maja t. l. ob 7. zjutraj v Sedlarjevem pri g. Juričanu, ob 11. v Kozjem pri g. Leskošku, ob 3. popoldne v Podsredi pri s. Kostanšku in ob 6. popoldne v Sv. Petru pod Gorami. Dne 10. maja ob 7. zjutraj v Sevnici pri s. Planicu (ss. iz Blance prosimo, naj se udeležijo shoda v Sevnici), ob 10. v Rajhenburgu pri g. Vranetiču in ob 3. popoldne v Stari vasi pri Vidnu v gostilni g. Rodeta. Poročal bo s. Ivan Baraga iz Brežic.

Iz Velenja. Dne 15. aprila se je vršil občni zbor SSJ podr. v Velenju. Ker referent s. Koren iz neznanega vzroka ni prišel, otvori podpredsednik s. Pouh občni zbor ter da besedo s. Rednaku, kateri poda obširno blagaj-

niško poročilo. Pravi, če se ustanovi podružnica v Škalah, bodimo pri volitvi previdni. Volijo naj se tisti, ki bodo v resnici delali v organizaciji. Od zadnjega občnega zbora se je izneverilo namreč največ odbornikov. Sodr. Martinšek poda obširno poročilo o poteku konference v Celju. Priporoča naj bi se ves tisk plačeval potom organizacije. V odbore so soglasno izvoljeni: **Podružnica Velenje:** Preds. Rudolf Spindel, nam. Jože Koželj, blag. Anton Hercog, nam. Anton Stropnik, tajnik Franc Znoj, pregl. Jože Kranjc, odbornik Rafael Kolar. **Novoustanovljena podružnica v Škalah:** Preds. Jože Pouh, nam. Anton Mravljak, blag. Jože Rednak, nam. Franc Vertačnik, tajnik Miroslav Pevec, pregl. Ivan Rihtar, odbornik Ivan Lipnikar. Nato zaključni s. Pouh občni zbor ter pozivlja vse navzoče, naj vztrajajo v organizacijah, kajti le v zavednosti je naša rešitev. Do prihodnje seje, ki bo v kratkem, sprejema vse dopise s. Rednaku.

Iz strok. gibanja.

Seja okrožne strokovne komisije v Celju se bo vršila v sredo, 9. maja v tajništvu ob 7. zvečer. Dnevni red: 1. Poročilo tajnika; 2. Mezdno gibanje in statistika; 3. Organiziranje delavskih svetov po vsem okrožju; 4. Razno. — Člani O. S. K., ki bivajo v Celju, se opozarjajo, da je udeležitev seje nujnost. Predsednik.

Vestnik „Svobode“.

Kako je s »Svobodo«? Navada je bila ta, da se je po vseh važnejših konferencah, sejah i. t. d., ki so večjega pomena za proletarijat, čimprej objavilo vse storjene sklepe v tisku. Centrala »Svobode« je imela dne 22. pret. m. občni zbor, katerega skiepi se po Sloveniji nekako čudno tolmarijo. Na vsak način je dolžnost novizvoljenih funkcionarjev, iste čimprej objaviti. V Napreju bi še bilo toliko prostora, posebno za tako važne objave. To je kulturnega pomena za socialiste, če se je sploh delalo sklepe, ki bi imeli socialističen pomen. Da pa ne boste švrkali Celjanov, češ, zakaj nismo poslali na obč. zbor delegata, izjavljamo, da smo se v politični stranki naučili strogega in natančnega kurza, ki ga danes tudi upoštevamo. Delegacijskega zbora se nismo udeležili zgolj radi tega, ker smo prepozno obračunali. Sedaj pa smo z našimi prispevki točni toliko, da smo pač radi tega vredni, da se sklepi, oziroma potek občnega zbora objavi v socialističnem listu. Ker smo res socialisti, moramo biti socialisti tudi v social. listu. Toliko za danes.

Dopisi.

Iz Zabukovce. Med zabukovškimi rudarji vlada strašna zmešnjava, kar se tiče voditeljev naše in naši nasprotnih idej. Gospod kršč. socialni demagog J. U — k je napravil nad delavstvom zločin, ki se mu naj nikdar ne odpusti. On jih je s svojimi komediantskimi frazami za Kristovim plaščem pripravil do tega, da ne verujejo nobeni besedi več. Tak utis sem pač v splošnem dobil, ko sem se z njimi spuščal v razgovore. Vsak pa hlastno pričakuje poštenjaka, ki bi jim prinesel tolažbe in jih znova združil v okvirju

naše svete socialistične ideje. Sodrugi in sodružice, treba bo nastopiti pot dobrih vzgledov in odkritih govorov. Pokazati je treba onim, ki so bili vrženi s pravega tira, zopet sredstvo, na temelju katerega se vrnejo vsi nazaj k skupnemu delu za proletarijat. Zopet potrebujemo novih Kristov, novih Marksov, ki bodo govorili nevernim: Kdor veruje, temu je dana možnost prestavljati gore! ter: Proletarci vseh dežel, združite se! — Popotnik.

Gospodarstvo.

— **Železniške ugodnosti.** Vsem udeležnikom letošnje velesajmske prireditve je na temelju sejske legitimacije priznana železniška vožnja za polovično ceno do Ljubljane in nazaj. Železniško ministrstvo je letos dovolilo tudi porabo dnevnih brzovlakov št. 4 in 5. Za prevoz razstavnega blaga je dovoljen 50 % popust. Zahtevajte prospekt s prijavnico od Urada Ljubljanskega velesajma, Ljubljana, Gospodarska cesta (telefon interurban 140). Akvizicijo reklamnih desk je velesajmska uprava oddala ljubljanskemu anon. in rekl. podjetju »Apolo«. — Akviziter se mora vsaki stranki izkazati s cenikom, ki je overjen od velesajmskega urada.

Izdajatelj: **Zvonimir Bernot** (v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ).
Odgovorni urednik: **Franjo Koren.**
Tisk Zvezne tiskarne v Celju.

Zamenjam

stanovanje

v Ljubljani (2 sobi in kuhinja) proti stanovanju v Celju. Čimprej Ponudbe z natančnimi podatki pod »Zamenjava« na upravo »Napreja«.

Proda se nova

hiša

obstoječa iz dveh sob, kuhinje, kleti in vrta. Natančneje se poišče v Gaberjih št. 141.

Sodarske pomočnike

sprejme z dobro plačo in vso oskrbo v hiši **Fran Repič**, Ljubljana — Trnovo. Istotam se sprejmejo **vajenci.**
Nastop takoj. 4—4

Twornica.

Sprejemam v popravilo damske slamnike in moške klobuke iz klobučevine. Imam tudi v zalogi nove klobuke iz klobučevine za gospode. 5—2
Val. Maček, Domžale 124, Slovenija.

V službo se sprejmejo

v večji tovarni takoj:

1. Izkušeni **strojnik** (izučeni strojni ključavničar) za parni stroj (brzotekoč — »Schnelläufer«), samec, kateri je zanesljiv, trezen in zna izvršiti manjša popravila sam.
  2. Perfektna **strojepiska** (izučena) ki zna dobro tudi nemško stenografijo in je verzirana v pisarniški stroki industrije.
  3. Trezen in **šofer** za osebni avto, zanesljiv samec, ki se razume zelo dobro tudi na manjša popravila sam.
- Ponudbam je priložiti prepise spričeval in v pismenih ponudbah navesti natančno dosedanje službovanje. Istotako zahtevke glede plače.
- Službe so trajne in plača po preizkušnji dobra.
- Ponudbe je vpslati pod: »Industrija 777«, **Maribor**, poštnoležče, Glavna pošta. 3—2

Podpisani Mlekarski oddelek Gospodarske zveze, r. z. z o. z. v Ljubljani, in Mlekarska družba za Jugoslavijo, d. z o. z. v Ljubljani, Vam vljudno sporoča,

da smo prenehali s prvim majem t. l. poslovati, ker smo predali ves naš obrat novemu podjetju: **Združene mlekarne d. d. v Ljubljani**, na katerega se blagovolite ozirati pri vaših naročilih.

Z odličnim spoštovanjem:

Mlekarska družba Mlekarski oddelek
za Jugoslavijo d. z o. z. Gospodarske zveze r. z. z o. z.
v Ljubljani. v Ljubljani.

Dovoljujemo si Vam vljudno naznaniti,
da smo prevzeli celoten obrat Mlekarskega oddelka Gospodarske zveze in Mlekarske družbe za Jugoslavijo ter bomo vodili celo njihovo poslovanje začevši s 1. majem t. l. Prosimo Vas, da se v slučaju potrebe obračate na nas ter nam poverite Vaša naročila.

Naši poslovni prostori se nahajajo v Vojaški ulici št. 10 (poleg Belgijske vojašnice).
Priporočamo se Vam in ostajamo
z odličnim spoštovanjem:
Združene mlekarne d. d. v Ljubljani.